

Zicht^{op} IJssel

JAARGANG 2 | NUMMER 3 | NAJAAR 2019

Laten we kaarsjes branden, en luisteren naar de herfstwind.

Met genoeg reik ik u de derde gezamenlijke nieuwsbrief van hospice IJsselThuis en hospice IJsselOever uit: Zicht op IJssel.

Voor en vanuit beide hospices

Het waren roerige tijden, de afgelopen maanden. Hetgeen wat mij persoonlijk het meeste raakte, waren de overlijdens van Wim Philippa, onze penningmeester – een warme, betrouwbare man, met wie het een genot was om samen te werken – en Henk Dekker, secretaris van de Stichting Vrienden Van IJsselOever – een betrokken en bevlogen man, die vanaf dag één bij de Vrienden was betrokken. We zullen hun beider inzet en hun persoonlijkheden enorm gaan missen.

De zoektocht naar een geschikt pand voor ons derde hospice, IJsselPolder, duurt ook nog voort. In mijn aanvankelijke optimisme had ik gedacht allang een pand te hebben en al operationeel te kunnen zijn per december aanstaande. Helaas is dat nog niet het geval. Maar: ik heb nog steeds een groot vertrouwen op een goede 'afloop'. We hebben al een mooi aantal zorg- en taakvrijwilligers voor IJsselPolder. Als er eenmaal een pand is, zullen we nog meer mensen gaan opleiden, zodat ook zij met liefde, kennis en kunde de zorg aan onze bewoners kunnen gaan geven. Want dat is waar wij met elkaar voor staan, hetgeen wat ons bindt: we willen de allerbeste zorg geven die mogelijk is, aan de aan onze zorg toevertrouwde bewoners en cliënten. Zonder goede vrijwilligers is er niets, met goede vrijwilligers is ALLES mogelijk!

Els Imthorn, Manager IJsselHospices

HET BESTUUR VERTELT

Door
George Henkens
Voorzitter

Dit bericht van het bestuur kan alleen maar beginnen door stil te staan bij het plotselinge overlijden van de penningmeester van IJsselThuis, Wim Philippa. Daarnaast was hij algemeen bestuurslid in het bestuur van IJsselOever. Het bericht van zijn overlijden op 10 september was volslagen onverwacht en bracht ons totaal uit balans. Wim was ruim twee jaar geleden bij ons gekomen, toen hij met zijn echtgenote in Rotterdam was komen wonen en hij een goede bestemming voor zijn vaardigheden zocht. Maar naast zijn technische bekwaamheden beschikte Wim over een bijzondere eigenschap, waardoor hij iedereen voor zich innam. We hebben met een forse delegatie van de hospices afscheid van hem genomen. We gaan Wim zo enorm missen!

De vakantieperiode is in veel organisaties altijd een lastige periode, met minder mensen hetzelfde presteren. Vaak ook nog onder minder gemakkelijke condities, zoals heerlijke zomerse temperaturen. Heerlijk om buiten te zitten, maar minder als je je werk binnen moet doen. Voor onze bewoners is de warmte zeker ook niet gemakkelijk. Een doorslaggevende reden om daar waar nog geen koeling beschikbaar was, die aan te schaffen.

Inmiddels is de stichting IJsselHospices een feit en IJsselThuis en IJsselOever maken onderdeel uit van deze overkoepelende stichting. Ik schreef al eens één en ander hierover, maar nu is het dus rond.

Sinds april van dit jaar hebben we (weer) een nieuwe stichting, namelijk de Vrienden van IJsselPolder. Zij gaan ons helpen om gelden in te zamelen voor ons nieuwe initiatief om een hospice te starten in Ommoord. U heeft waarschijnlijk ook al wel gemerkt dat er verschillende vrijwilligers bij ons “stage” lopen die graag in IJsselPolder willen gaan werken. Voor een nieuw hospice hebben we ongeveer 60 vrijwilligers nodig, wat geld en een huis. Dit laatste lijkt nog het ingewikkeldste te worden. Maar als daar zicht op is kan het snel gaan, dat hebben we in Capelle aan den IJssel ook gezien.

Aan de bakermat van IJsselOever stond de VTZ, de stichting Vrijwilligers Terminale Zorg in Capelle en Krimpen aan den IJssel/Kralingse Veer. Dit was altijd een stichting die sterk verbonden was met de Zellingen. Binnenkort zal VTZ volledig worden opgenomen in IJsselOever en vanuit IJsselOever worden aangestuurd. In de praktijk is dat ook al zo, maar formeel was dat nog niet het geval. Best wel een aantal saaie berichten natuurlijk, maar voor een bestuur tamelijk relevant. Het draagt eraan bij dat we financieel en organisatorisch solide in elkaar zitten.

Maar wij als bestuur vergissen ons niet in wat echt belangrijk is voor een goed, hartverwarmend hospice: dat zijn de vrijwilligers en de coördinatoren. Die zorgen voor de uitstraling van onze hospices, voor de gastvrijheid, toewijding, warmte, de echte geïnteresseerdheid en oprechte aandacht. Hier gaat het echt om en het is voor ons als bestuur heerlijk dat u dat met elkaar steeds neerzet!

VRIJWILLIGER WORDEN... VAN HET BEGIN TOT HET EINDE

Onze vrijwilligers zijn de motor van ons hospice; velen zijn er al vanaf de opening in 2005, anderen kwamen daarna. Aspirant-vrijwilligers melden zich vaak omdat zij 'iets voor een ander willen betekenen'.

Er komen vrijwilligers die graag voor onze bewoners willen zorgen, maar er zijn ook vrijwilligers nodig die andere dingen doen. Zo hebben we vrijwilligers die onze tuin bijhouden, die boodschappen doen of die komen strijken. We hebben een klusvrijwilliger, twee vrijwilligers voor administratieve werkzaamheden, iemand die wekelijks brood haalt en vrijwilligers die de maaltijden van onze bewoners verzorgen. En dan zijn er nog vrijwilligers die creatief bezig zijn, die de bloemen verzorgen, of die muziek maken. Zonder hen kunnen wij niet. Samen zorgen wij er dagelijks voor dat we datgene wat op onze gevel staat 'Ik kan je niet beter maken, maar ik kan wel proberen ervoor te zorgen dat je je wat beter voelt' zo goed mogelijk waarmaken.

Met regelmaat melden zich nieuwe vrijwilligers aan. Zo zijn we ook voor onze nieuwe locatie in Rotterdam, Hospice IJsselPolder, op zoek naar enthousiaste vrijwilligers.

Hoe gaat dat, vrijwilliger worden?

Als een vrijwilliger zich aanmeldt, volgt een gesprek met een coördinator, die uitlegt wat de werkzaamheden zijn. Is er een klik, dan volgt er een tweede gesprek samen met een zorgvrijwilliger. We nemen iemand pas aan als deze 'aan mijn moeders bed zou mogen staan'. We zijn hier kritisch in. Opleiding, afkomst of religie zijn niet van belang. Ons belangrijkste criterium is, of er liefde voor de ander is: dát is wat wij willen. Hierna volgt een introductie cursus. De nieuwe vrijwilligers komen een aantal dagdelen bijeen en er wordt verdieping gegeven over de werkzaamheden die zij kunnen verwachten in de hospices. Van praktische zaken als het brengen van een kopje koffie aan het bezoek tot het naar het toilet begeleiden van een bewoner; maar ook over het belang van jezelf kunnen wegcijferen, hoe ziet 'er zijn' voor de ander eruit. De mensen, onze bewoners, die bij ons komen, zijn hier de laatste periode van hun leven. Zij hebben te horen gekregen dat zij niet meer beter kunnen worden, dat er niets meer voor hen kan worden gedaan. Dat is nogal wat. Zij hebben voor het laatst hun koffer ingepakt...

Het is daarom belangrijk dat onze vrijwilligers - maar ook de bij ons werkende verpleegkundigen - zich realiseren, dat het altijd iemands laatste maaltijd kan zijn die wordt klaargemaakt, of iemands laatste nacht in de slaapkamer, iemands laatste middag in de tuin, iemands laatste bezoek dat hij of zij ontvangt... Tijd om menselijke vergissingen maken, is er niet. Wat we doen, moet in één keer goed - want wie weet is het de laatste keer.

Overigens: er wordt ook veel gelachen in onze hospices, want het leven gaat door, de trein blijft voorbij komen en dat is ook oké. Soms staat de tijd even stil en dan zijn wij ook stil. Even erna gaat het leven weer door en wandelen wij weer mee. Onze vrijwilligers zijn onze trots, zij zijn er soms bij als een bewoner sterft, of zij waken bij een bewoner, omdat de zoon even een luchtje aan het scheppen is. Onze vrijwilligers zetten een welkomstaroma op voor een nieuwe bewoner. Onze vrijwilligers laten de bewoners zich welkom voelen, met een schone en opgeruimde kamer. Zij zorgen dat er bloemen op de kamer staan en dat er een lampje brandt, zij zorgen voor een gezellige lunch met een mooi gedekte tafel, of voor een kopje heerlijke soep én hebben een luisterend oor.

Tijdens de introductie cursus worden onze nieuwe vrijwilligers gekoppeld aan een 'maatje', een vrijwilliger die de nieuwe collega inwerkt en begeleidt tijdens de diensten in het hospice. De coördinatoren hebben regelmatig een gesprek met de aspirant-vrijwilliger. Gaat alles voor iedereen naar wens, dan wordt de nieuwe vrijwilliger 'losgelaten' en kan zij/hij zelf de diensten inroosteren. Behalve dat werken als vrijwilliger in één van onze hospices mooi werk is, is er meer! Wij organiseren regelmatig bijeenkomsten om bijvoorbeeld tilvaardigheden bij te leren, of we kijken met elkaar een film, na een overlijden komen we bij elkaar om hierover na te praten, we hebben een jaarlijks 'uitje' en de vrijwilligers kiezen jaarlijks een cursus uit het aanbod van de VPTZ, vaak met een hotelovernachting. We zijn heel erg blij met onze vrijwilligers die iedere dag in onze hospices het verschil maken.

Door
Wendy Engelen
Coördinator IJsselThuis

EEN VRIJWILLIGER VERTELT

“Wij hadden (lang geleden) een bewoonster mevrouw T. die heel lang bij ons heeft gewoond. Zij had zoveel moeite van alles in dit leven afscheid te moeten nemen en los te moeten laten voor haar ‘volgende reis’. Zij was hier heel open over en deelde veel met ons hierover..... Het was iemand die wij niet kunnen vergeten. Toen zij eenmaal was overleden heb ik dit gedicht geschreven wat zo toepasselijk is op dat kleine stukje van haar leven wat wij mochten begeleiden.”

DE KLEINE KOFFER

Je bent begonnen aan je laatste reis
en hebt de weg gevonden die je in moest slaan.
Ondanks de betrokkenheid van velen
weet niemand wat je hebt doorstaan.

Vele uren, lange nachten
was je alleen met je gedachten.
Wat je achter zou moeten laten,
deed je veel verdriet.
Je dierbaren, de natuur of het horen van een
Marialied.

Door Carla Tobé
Zorgvrijwilliger IJsselThuis

Heel veel koffers stonden klaar,
Je wilde zoveel meenemen, maar het was zwaar.
Je hebt moeten kiezen wat je zou kunnen dragen,
en vond in je geloof het antwoord op vele vragen.

Toen zag je een kleine koffer staan
en wilde alleen “de rust” wat erin mee zou gaan.
Nu kun je voortgaan op het ingeslagen pad
en nam je afscheid van het leven wat je zo aanbad.
Ik wens je nu een goede reis.
Dag meis.

PRIVELEVEN

De deurbel gaat. “Mijn vrouw komt morgen bij jullie en ik kom alvast wat spulletjes brengen.”
“Komt u binnen.”

Samen lopen we naar de kamer die uitnodigend, schoon, fris en geduldig wacht. “Ze kijkt zelfs de tuin in vanaf haar bed,” merkt meneer op. “Ik loop naar de auto om een paar tassen met persoonlijke spullen te halen.” Meneer doet dat graag alleen.

Terug in huis vraagt hij hulp bij het uitpakken van het Wedgwood servies: “Met mijn grote handen heb ik het voorzichtig ingepakt maar ik zou het fijn vinden als jullie willen helpen met het uitpakken en etaleren.”

Daarmee worden we uitgenodigd om binnen één seconde het privéleven van dit liefdevolle echtpaar binnen te bewegen.

Saskia Kok
PR-vrijwilliger IJsselOever en zorgvrijwilliger IJsselThuis

HOE HET IS OM DE JONGSTE VRIJWILLIGER IN HET HOSPICE TE ZIJN

Dit najaar is weer een groep aspirant-vrijwilligers gestart met de introductiescholing. De introductiescholing, die wordt verzorgd door onze coördinatoren, biedt een gedegen basis om je dienstbaar aan de bewoners van het hospice te verbinden. Martijn Broere is een van onze aspirant-vrijwilligers die de scholing zal volgen. Hij heeft al een aantal keren meegelopen met een maatje voor een kennismaking met hospice IJsselOever.

Wie is Martijn?

Ik ben Martijn Broere en ben 24 jaar oud. In 2016 heb ik de opleiding bedrijfseconomie afgerond en nu ben ik werkzaam als business controller. Naast mijn werk houd ik ervan om te reizen, speel ik al jaren voetbal in een vriendenteam en probeer ik jaarlijks te gaan skiën in Oostenrijk.

Wat was jouw gedachte bij een hospice voordat je hier voor het eerst over de drempel stapte?

Ik had weinig idee van wat een hospice precies is. Eigenlijk dacht ik dat het een stille laatste halte was voordat je doodgaat. Niet een heel gezellige plek dus. Een beetje het algemene beeld van een hospice, denk ik.

Klopte je idee achteraf?

Totaal niet, het is eigenlijk een best mooie, prettige plek. Tuurlijk, de mensen die hier komen, komen om uiteindelijk te sterven. Maar wel op een mooie manier. Het is dus absoluut niet de stille, koude en kille plek die ik verwacht had.

Kun je iets vertellen over het bezoek dat je met het Roparun team bracht aan het hospice? Wat is je het meest bijgebleven?

Ik denk dat vooraf niet iedereen precies wist wat ze konden verwachten. Omdat we een relatief jong team zijn, denk ik dat nog niet veel mensen überhaupt wisten wat een hospice is. Achteraf merkte je dat het bezoek zeker impact heeft gehad. Het gaf een extra boost aan het team om te zien voor welk een mooi doel we gingen lopen. De presentatie, de rondleiding en het enthousiasme van de vrijwilligers hebben destijds de meeste indruk gemaakt op mij.

Wat is voor jou de aanleiding geweest om je te verbinden aan het hospice?

Toen ik tijdens de rondleiding met mijn Roparun team door het hospice liep, heb ik gezien wat een mooie plek het hospice eigenlijk is en met hoeveel passie de vrijwilligers daar aanwezig zijn. Na de Roparun bleef ik met de gedachte rondlopen om meer te doen voor het hospice dan alleen het geld van de Roparun te werven. Na een paar weken met deze gedachte te hebben gelopen, heb ik mij aangemeld met het idee op de achtergrond iets van betekenis te doen.

Na een gesprek met één van de coördinatoren bleek dat hier geen vraag naar was, maar er was wel vraag naar zorgvrijwilligers. Gezien mijn achtergrond - ik heb geen ervaring in de zorg - vond ik dat best wel spannend. Toch heb ik een aantal keren een dienst meegelopen met een maatje en dat beviel erg goed. Ik vind het erg mooi dat ik dit mag doen!

Is er nu al iets dat een blijvende indruk op je heeft gemaakt?

Ik vind het erg prachtig hoeveel vrijwilligers zich verbonden hebben aan het hospice. Een hospice is niet de eerste plek waar je aan denkt wanneer je graag vrijwilligerswerk wil doen, althans ik niet. Toch is iedere vrijwilliger waar ik een dienst mee mag draaien enorm gemotiveerd. Hoewel lang niet alle vrijwilligers een zorgachtergrond hebben, lukt het ons elke dienst toch weer om de bewoners van alle gemakken te voorzien. Dat vind ik elke keer erg bijzonder.

Wat heeft tijdens de Roparun 2019 een speciale indruk op je gemaakt?

Volgens mij was het de tweede nacht, dat we van Zutphen naar Ede liepen. Aangestoken kaarsjes brandden aan beide kanten van de weg, om de

meter stond een kaarsje door heel Zutphen. Het oude centrum was gevuld met mensen die ons aanmoedigen. Dan merk je wel even hoe groot het evenement is. En zeker ook het bezoek aan het hospice voor de start heeft veel indruk op mij gemaakt.

Heb je privé een overlijden van dichtbij meegemaakt?

Mijn vader is acht jaar geleden overleden.

Heb je zelf al eens nagedacht over wat jij belangrijk vindt wanneer je in de palliatieve fase van je leven bent. Hoe denk jij over de dood?

Mijn vader heeft acht jaar geleden dus in eenzelfde situatie gezeten. Ik denk dat ik wel heb gezien dat je op dit moment niet kan bepalen wat je wel of niet zou willen. Iets wat voor jou nu erg belangrijk lijkt, kan op het moment zelf misschien wel volledig uit beeld zijn. Hierdoor denk ik er op dit moment niet veel over na. Dit lijkt me meer iets voor het moment zelf.

Jullie doen in 2020 weer mee met de Roparun voor IJsselOever. Is de samenstelling van het team onveranderd?

Ons team is vrijwel ongewijzigd. Een aantal teamleden kan helaas niet mee, omdat de studie te veel tijd vergt. Gelukkig hebben wij hier wel een aantal supergoede nieuwe leden voor kunnen terugvinden

Jullie zijn een relatief jong Roparun team. Hoe staan jullie tegenover palliatieve- en terminale zorg? Ik zou me kunnen voorstellen dat het best heftig is om teams te ontmoeten die mensen met kanker in hun midden hebben?

Dat is het zeker. Wij trappen als team de Roparun ieder jaar af met onze teambijeenkomsten. Om de maand komen we bij elkaar om de vooruitgang te bespreken, informatie te delen en onze acties om geld binnen te slepen te coördineren. Tijdens de eerste bijeenkomst staan we ook stil bij de vraag waarom iedereen meedoet. Dat was een emotioneel moment voor sommigen omdat zij de ziekte van erg dichtbij hebben meegemaakt. Echter, dit geeft meteen wel weer extra motivatie om heel veel geld op te halen!

Wat was voor jou de aanleiding om met Team Jumbo mee te gaan met de Roparun in 2019?

Tot 2016 werkte ik bij Jumbo naast mijn studie. Vorig jaar vroeg de manager, Ernst Dijkman, of ik bij het team wilde omdat hij dacht dat ik een goede bijdrage zou kunnen leveren. Ik heb direct ja gezegd. Het hele Roparun avontuur spreek me enorm aan. Zowel de sportieve component als de maatschappelijke. De Roparun is natuurlijk meer dan alleen "een stukje lopen", we zijn vooraf maanden bezig met het organiseren ervan en met sponsors werven. Dat vind ik ook erg tof!

Door Saskia Kok

PR-vrijwilliger IJsselOever
en zorgvrijwilliger
IJsselThuis

*'Zorgen moet je doen,
niet maken'*

Loesje

IN MEMORIAM
1950-2019

Aangeslagen en verdrietig zijn wij na het bericht van het overlijden van

Henk Dekker

Secretaris Stichting Vrienden van IJsselOever

Dankbaar zijn wij voor zijn inzet en betrokkenheid bij ons hospice IJsselOever.

Wij wensen zijn echtgenote en familie sterkte dit verlies een plaats te geven.

Namens de coördinatoren, vrijwilligers en vrienden van

Hospice IJsselOever

George Henkens
Voorzitter
Stichting IJsselHospices

Peter Aalstein
Voorzitter
Stichting Vrienden van IJsselOever

HEMELS

"Wat is dood precies?" vroeg de mier. Het bos ritselde nerveus. De vlinder dacht na. Heel diep. "Dat weet eigenlijk niemand, want niemand die dood is kan het uitleggen", zei hij voorzichtig. De bomen hielden hun adem in. Een langgerekte grijswitte wolk bleef hangen. Een merkwaardige stilte vulde de wereld. Niets bewoog. De vlinder vertelde verder: "Dood is niet meer zijn waar je was. Maar dat geldt ook voor verhuizen naar een ander bos. Of als je een tijdje onder water blijft tijdens het zwemmen. Alleen.. de dood is voor altijd. Dat je nooit meer miert, of boomt. Wat dood is, houdt op met zijn." Er gebeurde niets. En toch ging alles door. "En hemels?" vroeg de mier. De vlinder haalde diep adem. "Dat is als je voelt hoe bijzonder het gewone is", zei hij. De wolk dreef verder, en de zon brak door. Niemand was dood. Het was hemels.

Gedicht van Toon Tellegen

HET IS GEEL EN HET RENT

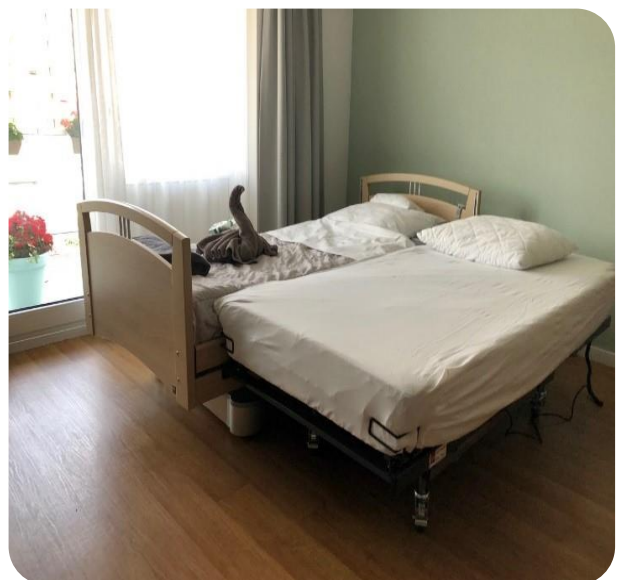
Wie op vrijdag 7 juni in de buurt was van hospice IJsselOever heeft ze gezien: 27 enthousiaste, sportieve, gemotiveerde, energieke mensen in kanariegele shirts die één voor één uit de zwarte Jumbo-bus sprongen.

Het doel van hun komst? Kennismaking met het hospice en met het leven in het hospice. Ze stonden in de startblokken voor een megaklus: de Roparun. De bus zou hen later die dag naar Hamburg brengen, waar de run richting Rotterdam zou starten. Maar voordat het zover was, bezochten ze ons hospice. Want dáár deden ze het allemaal voor. Ze zouden deze klus gaan klaren om daarmee de aanschaf van een koppelbed voor IJsselOever mogelijk te maken.

De entree in onze ontvangstruimte was enigszins schoorvoetend en wat onwennig. Want een hospice associeer je in de eerste plaats toch met woorden als: naargeestig, verdrietig, somber en misschien zelfs eng. Onze vrijwilligers stonden voor de stoere lopers van het Jumbo-team Krimpen aan den IJssel klaar met koffie/thee en mooie hapjes. Ze straalden de warmte uit die we als hospice ook uit willen stralen naar onze bewoners. En zo raakten we in gesprek over het leven en het werken in ons bijna-thuis-huis, waar we ons hart open willen zetten voor mensen in de laatste levensfase én voor allen die hen omringen. Het werd een warm, boeiend, geïnteresseerd en motiverend gesprek. Een PowerPoint met beelden ondersteunde waar we in ons hospice voor staan: “We kunnen je niet beter maken, we kunnen er wél voor zorgen dat je je beter voelt.” In groepjes hebben de leden van het Jumbo-team de rust, de warmte én het leven van ons hospice ervaren tijdens een rondleiding.

Met die ervaring zijn ze op pad gegaan: de renners in hun kanariegele Jumbo shirts in hun zwarte bus. En wat hebben ze gelopen! Chapeau!

Inmiddels is ons koppelbed gearriveerd. Dit bed kan gekoppeld worden aan het bed van de bewoner, zodat een heus tweepersoonsbed ontstaat. Het geeft onze bewoners de gelegenheid om de warmte en de genegenheid van hun dierbaren direct en aan den lijve te ervaren. Partners hoeven niet gescheiden te slapen en (klein-)kinderen kunnen nog eens tegen hun (groot-)ouders aankruipen. Het koppelbed faciliteert intieme, warme en waardevolle momenten in de laatste levensfase. Wat een aanwinst voor ons huis! Dank jullie wel, gele-Roparunrenners en begeleiders van het team 224 Jumbo Ernst Dijkman Krimpen! Dank voor jullie inzet, dank voor het mooie koppelbed, maar vooral: dank dat jullie je hart hebben opengezet voor de missie van IJsselOever!

Door Els Bette-Fluit

PR-vrijwilliger en zorgvrijwilliger hospice IJsselOever

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELOEVER

De vrienden van Hospice IJsselOever een hechte club.

Als bestuurslid van de Vrienden van Hospice IJsselOever wil ik op deze plaats een compliment maken aan de bestuursleden van deze vriendenstichting. De samenwerking en het kameraadschappelijke staat altijd voorop. In goede harmonie en altijd doelgericht wordt er gewerkt aan de belangrijkste opdracht van de vriendenstichting: de fondsen te verwerven die nodig zijn om de exploitatie van het hospice mogelijk te maken. Die goede sfeer en samenwerking wil ik nog eens onderschrijven met een tekenend voorbeeld. Tijdens de laatste vergadering september jl. kwam Henk Dekker, onze secretaris, waarvan we wisten dat hij aan longinfectieziekte leed, voorzien van zuurstof en in een scootmobiel naar de vergadering. Hij wilde deze koste wat kost bijwonen. Het was de laatste keer dat we hem bij leven mochten verwelkomen. Henk is 8 oktober overleden. We missen hem enorm en het zal nog wel even duren voor we dit verlies hebben verwerkt. Zijn voorbeeld om door te zetten en erbij te horen willen we graag aan u meegeven.

Vriend worden van hospice IJsselOever

Hospice IJsselOever kan niet zonder financiële steun. Daarvoor roepen wij inwoners en bedrijven op om vriend te worden van het hospice. Met een vaste jaarlijkse bijdrage maakt u het belangrijke werk van de hospice mogelijk. U kunt ook een schenking of legaat meenemen in uw testament. Niet onbelangrijk is de ANBI-status die we als "stichting Vrienden van Hospice IJsselOever" hebben. We zijn u zeer erkentelijk. Vriend worden kan op diverse manieren en iedere bijdrage is van harte welkom en wordt goed besteed.

U kunt uw bijdrage storten op rekening van stichting Vrienden van Hospice IJsselOever: NL 94 RABO 0321032764.

Bedrijfsvriend worden

Bedrijfsvrienden kunnen geld of diensten aanbieden waarmee het hospice haar belangrijke werk kan blijven doen. Om te weten welke mogelijkheden er zijn kunt u contact opnemen met Peter Meulendijk 06 54751462 of per mail pr@vriendenijsseloever.nl
Kijk voor meer informatie op: www.hospiceijsseloever.nl

ONDERWEG

Een ambulance van Stichting Ambulance Wens bracht onze bewoonster en haar echtgenoot vandaag naar het nieuwe huis van één van haar dochters.

Onderweg om het nieuwe huis te bewonderen, onderweg naar het liefste kleinkind, onderweg naar familie.

Door

Peter Meulendijk

Bestuurslid Vrienden Van IJsselOever

IN MEMORIAM
1954-2019

Verlagen en verdrietig zijn wij na het bericht van het plotseling overlijden van

Wim Philippa

onze penningmeester (IJT) en ons bestuurslid (IJO)

Dankbaar zijn wij voor zijn inzet en betrokkenheid bij onze hospices.
Zijn innemendheid dragen wij mee in ons hart.

Wij wensen zijn echtgenote en familie sterkte dit verlies een plaats te geven.

Namens de coördinatoren, vrijwilligers en vrienden van

IJsselHospices
Hospice IJsselThuis
Hospice IJsselOever

George Henkens
Carin Gaemers

Het bestuur
Els Imthorn

Cor van Marle
Aad de Jong

VAN DE VRIENDEN VAN IJSSELTHUIS

We zijn enorm getroffen door het plotselinge overlijden van Wim Philippa, penningmeester van het dagelijks bestuur. Veel te jong en zo plotseling. Hij was een goed bestuurder voor het hospice, we hebben de samenwerking met hem als bestuur van de VVIJ als heel prettig ervaren.

Dit jaar zijn weer vele giften en donaties binnengekomen, van kerken, van nabestaanden, zelfs een erfenis en recent van de veiling van het Vaatje Haring en het oogstfeest in Zevenhuizen. Het bestuur is druk op zoek geweest naar een zinvolle besteding van deze gelden. Een besteding die vooral de bewoners, maar ook de vrijwilligers ten goede komt. Zo hebben we ons verdiept in een *virtual reality* spel, waarbij de bewoners kunnen wandelen door Parijs, of door een bergachtig gebied.

Bij nader inzien was de techniek nog wat te prematuur voor het doel wat we beoogden. Misschien komt het nog een keer als de techniek de komende jaren door ontwikkelt. Hoe mooi zou het zijn als mensen in hun laatste weken nog eens virtueel naar hun favoriete vakantieland zouden kunnen gaan? Op dit moment zijn we nog met andere interessante opties bezig, maar daarover een volgende keer.

Inmiddels zitten we ver in het herfstige weer en komen de donkere dagen er weer aan. Via deze weg alvast aan allen een goed einde van het jaar toegewenst.

Door Ernst Germann

Voorzitter Vrienden Van IJsselThuis

OOGSTFEEST ZEVENHUIZEN

Jaarlijks vindt op de eerste zaterdag van oktober in Zevenhuizen het Oogstfeest plaats. Een groot en gezellig spektakel, waar eenieder die iets wil en kan doen, aan meedoet. De Nederland Hervormde kerk geeft dan gul aan lokale goede doelen.

Dit jaar is aangegeven dat het kerkbestuur van de NH kerk de helft van de opbrengst van de rommelmarkt tijdens het Oogstfeest aan hospice IJsselThuis wil schenken. De andere helft gaat naar het hospice in oprichting in Moerkapelle.

We hebben ons, samen met het bestuur van Stichting Vrienden van Hospice IJsselThuis, dan ook ingezet om ons hospice weer verder binnen de gemeente Zuidplas op de kaart te zetten. Met folders en andere materialen hebben wij laten zien wie wij zijn en waar we voor staan. Maar wat voor ons vanzelfsprekend is, is dat voor de Oogstfeestenaren (nog) niet. Men is over het algemeen niet bezig met het laatste stukje van het leven. Het bezoek aan onze kraam was dan ook niet daverend te noemen, maar dat neemt niet weg dat de andere kramen goed bezocht zijn. Ondanks het slechte weer heeft de opbrengst ons toch een mooi bedrag opgeleverd. Dit geld kunnen wij goed gebruiken voor de zorg aan onze bewoners.

Saskia en Liesbeth achter de kraam op het Oogstfeest

Door
Liesbeth Disco
Coördinator IJsselThuis

ACHTER DE SCHERMEN IN UITVAARTCENTRUM SCHOLLEVAAR

In juni kregen de vrijwilligers van IJsselOever in uitvaartcentrum Schollevaar een kijkje achter de schermen. Het thema was 'Zorg aan overledene'. Het was informatief, interessant en gezellig. Wat vrijwilligers na afloop zeiden: "Door wat ik gezien heb, vertel ik mijn verhaal over de laatste zorg aan familie toch op een andere manier" en "Wanneer je een koelplaat nu wel en wanneer beter niet kan gebruiken, dat weet ik nu".

Ook werd genoemd dat men nu wist hoe vast de ogen van de overledene te sluiten, zodat het er voor de familie prettiger uitziet. Een en ander werd mogelijk gemaakt door Monique van Maurik van Monuta en Leonie Koole-Ros van uitvaartcentrum Schollevaar. Als donatie aan het hospice ontvingen wij een set huidvriendelijke kinsteunen.

Door **Birgitta van Vlaanderen**
Coördinator IJsselOever

DE MAALTIJD ZOALS IK HEM GRAAG WIL

“Vandaag wil ik wel heel graag sukadelapjes maken met jou, bij voorkeur op mijn manier.” Voor Ayala, onze kookvrijwilliger, was dit een dag met een gouden randje. “Een vrouw van 99 waarbij hoofd en zintuigen nog zo goed werken en die precies weet wat ze wil. Sukadelapjes! We hebben ze samen gemaakt op haar manier, waarbij zij mij dirigeerde hoe ik alles moest doen. In één woord geweldig en zó bijzonder om dit mee te mogen maken.”

Met ondersteuning van zorgvrijwilliger Jan kijkt mevrouw zelf even in de pannen bij Ayala of het wel goed gaat zo. (Met toestemming van mevrouw voor de fotoverspreiding)

Door
Birgitta van Vlaanderen
Coördinator IJsselOever

Wist u dat....

Beide hospices op Facebook ook te volgen zijn?

Voor IJsselThuis is dat:

<https://www.facebook.com/ijsselthuis/>

en voor IJsselOever:

<https://www.facebook.com/IJsselOever-Hospice-174116156589795/>

Colofon

Deze Zicht op IJssel nummer 3 kwam tot stand door de medewerking van:

George Henkens, Ernst Germann, Saskia Kok, Carla Tobé, Wendy Engelen, Liesbeth Disco, Peter Meulendijk, Birgitta van Vlaanderen, Els Bette-Fluit, Claire Voûte, Eveline Imelman, Els Imthorn.